

Μόνον με τέτοιο Σύνταγμα κρατεί κανείς την θέα του...
είπα, κι άμέσως έβγαλε κι'ό Πασιόαχ τὸ φέσι του,
κι'άπξιζο ζήτη φώναξαν και τοῦ γρασὸ τὰ πλήθη,
κι'ή μάγος ὀπτασία μου σάν φοῦσκα διελύθη.

**Στὴν Σταμποῦλ κι'ὁ Ράλλης
ὁ κατσαρομάλλης.**

Τώρα, ποῦ κι'έξω γίνεται πολύμοχος ἀγών
μεγάλων ἐκλογῶν,
πάνε νὰ δώσουν συνταγὰς
γὰ Νεοτούρκων ἐκλογὰς
ὁ Ράλλης κι'ὁ Ραλλήγλους, δαμάτ τοῦ Κυρζακούλη,
κι'άντηχησε γλυκὴς ζουρνάς, κι'έβρόντησε νταούλι.

Δὲν σκοτίζονται γὰρ κόπους,
και τοὺς βλέπω διαπύρους
ἐκλογῶν νὰ δείχνουν τρόπος
μέσα σὲ φυλάς και τόπους
άδασεῖς και πρωτοπείρους.

Ὅμως πήραν και τὸν Νόντα,
ποῦναι νέος μὲ προσόντα,
νὰ τὸν'δοῦν τὰ Χανουμάχια,
ποῦ τὸ Σύνταγμα κι'αὐτὰ
τάκανε χωρὶς γρασμάχια
νὰ μιλούν ὀρθὰ κοφτά.

Τὴν ρεπούμπλικα τοῦ Ράλλη
τὴν ἠμνοῦν μικροὶ μεγάλοι,
και ντουμιάς τὸν προσκινᾷ
και τοῦ κάνει τριμενά.

Ὅπου πάει κι'ἔπου μπῆ
γίνεται, γι'αὐτὸν πομπή
και τραπέζι και τσουμποῦσι.

Και καθένάς'μπρός τοῦ τρέχει
και μ'ἄλλορ'αὐτὰ προσέχει
τὸν ἐξ'Αθηνῶν ν'ἀκούσῃ.

Πάει μὲς στὸ Μοναστηρί...
εἰ μεγάλο πανηγύρι!...
τὸν προσέμουναι και στὰ Σκόπια...
βάλετε φωτὰ στὰ πόρτα.

Μπαίνει στὴ Θεσσαλονίκη...
δυνατὸ κουβαριετλήρι.
Τώρα'στὴν Σταμποῦλ πηγαίνει,
κι'έκει, σ'άνουμ, τί θὰ γίνῃ.

Και δικοῦ μας λιμαδόρε
μὲς στὸ στόμα τὸν κιντάν,
και Πασσάδες φεσοφόροι
τοῦ φωνάζουνε: Γατάν.

Ὅλοι τοῦ λέν: Γατάναρως...
λέει κι'αὐτός: Σουλτάναρως,
ζήσ'ὁ Σαρμπάχ-Έββιναρως και κάθε Νεοτούρκαρως
γὰ τοὺς Βουλγάρους φοῦρκαρως.

Νάτος ὁ κατσαρομάλλης... τρέχει κόμος σάν μέλλιος
κι'ἀμολάει κομπουριάζι,
κι'έκει κανὲ κομπουριάζι,
και βαπτίζει και μερώνει, κι'ἄρα ζήση και μὴ ζήση.

Γεγά σου, Ράλλη κουβαριετ,
κι'ἔπος κι'ἄν τὸν ἀπατῆ

τοῦ φωνάζει: γκέλι μπουρνέτ
μὲ τὸν Νόντα τὸν ὄντα.

Νάτος ὁ Ράλλης ὁ σφριγῶν,
νὰ τὸ παιδί τῶν ἐκλογῶν,
νάτος ὁ πρωτοκούμπαρος.

Ζυγοὺς ἀποτινάξτε,
Κορδόναρως φωνάζετε
και Κορδοκαλούμπαρος.

Ὅλος δράσις και φωτιὰ
κι'ἔλη τὴν'Αρβανιτὰ
'στὸ ποδάρι τὴν σηκῶνει
τῆς'Αθῆνας μὲς τὸ φῦτρο,
κι'ἄρὲ πρᾶ, τοῦ λένε, Μήτηρο,
τὸ Κορδόνι, τὸ Κορδόνι.

Μὰ κι'Αρμένηδες πολλοὶ
βλέπουν τὸ χρυσὸ μαλλί,
κι'ἀπὸ τὴν χαρὰ τῶν κλαίτε
και Κορδονιάν τοῦ λένε.

Τρέχουν'πίσω τοῦ μὲ λαίρα
και Ραββῆνιο οεδαστοί,
κι'άντηχῶν ποικιλιο τόνο.

Και τὸν πάνε μὲς'στὴν Χάβρα
και τοῦ λέν'Εβραϊστί:
τὸ Κορδόνι, τὸ Κορδόνι.

Τρόπους διδάσκοντ'ἐκλογῆς ἐκ τοῦ σπιμύλου στόματος,
τὸν προσφάνει και μὲ Χανούμ, ποῦναι σπουδαῖος κόμματος.

Ὅχι τάρκαρος,
Χανούμπαρος,
γρασμάκαρος,
κασούμπαρος.

**Θερμὸν εὐχαριστήριον
πρὸς Δικαῖον κρητήροσιν.**

Ἐστοῦ Τύπου τοῦ Γραφείου τοῦ Νεοτουρκικῶν,
τὸ Δικαῖον, τὸ ὄσφρον, τὸ προστατευτικόν,
στέλλοντ'εὐχαριστία: κι'ἔτε μέρος μου θερμὰ
δὲ ὄσην προστάσιαν παρέχει πρὸς ἐμέ.

Γὰρ τοῦτο σκοπῶ: μασαλλὰ
κι'ἔβαλα κι'ἔβαλα
και μὴν γρασὸ εἰβάλα.

Και κερδέσας ποσιλλας,
μ'ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἢ περιώνυμος Φινὰ, τοῦ κόμος'μπρός τῆς χάσκει,
και τώρα μέσ'σὸ γνωστὸν Φρῆτον θὰ διδάσκῃ,
γνωστοποιεῖ πῶς δέχεται κατ'οἶκον μαθητρίας
και κόρας και κυρίας.

Κι'ἄς μάθουν ὄλαις κι'ἀπὸ μὲ, τῆς Μούσης τὸ κωθάν,
πῶς κι'ἡ κουροῦνα κελαιθε κοντὰ τῆς σάν ἀηδόν.

Ἄντωνῆς ὁ Καρτάλης, σπουδαῖος νεανίας,
ἠρραδωνίσθη κόρην και ἀλλοῦς κι'εὐγενείας,
τοῦ Σακελλαροπούλου τοῦ Σπύρου τὴν Δουκιαν,
κι'ὁ Φασουλῆς μὲ φίλου συγκινήσειν γλυκεῖαν
τοὺς ἀρραδωνίσμῶνους θερμότερα συγχαίρει
και σφίγγει τὸν γονεῖν τὸν προσκλῶν τὸ χέρι.

Μὴς τέτοια νύφη τοῦλθε κλαίσιαι...
Σάντα Λουτσία, Σάντα Λουτσία.